

Sentencja

- 1) Pojęcie spraw cywilnych i handlowych ujęte w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że rozporządzenie to ma zastosowanie do uznania i wykonania orzeczenia sądowego obejmującego zasądzenie grzywny w celu zapewnienia poszanowania orzeczenia sądowego wydanego w sprawach cywilnych i handlowych.
- 2) Koszty związane z wszczęciem w państwie członkowskim postępowaniem o udzielenie exequatur, w toku którego zwrócono się o uznanie i wykonanie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim w ramach sporu mającego na celu zapewnienie poszanowania prawa własności intelektualnej, objęte są zakresem art. 14 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej.

(¹) Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 20 października 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-549/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc przyznana na rzecz prowadzących hodowle wodne i rybaków — Decyzja uznająca tę pomoc za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem — Obowiązek niezwłocznego odzyskania pomocy uznanej za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem i poinformowania o tym Komisji — Niewykonanie — Całkowita niemożliwość wykonania)

(2011/C 362/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Gippini Fournier i K. Walkerová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i J. Gstalter, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niepoddjęcie środków niezbędnych do zastosowania się do decyzji Komisji 2005/239/WE z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie niektórych środków pomocy wprowadzonych przez Francję na rzecz prowadzących hodowle wodne i rybaków (Dz.U. 2005, L 74, s. 49) — Obowiązek niezwłocznego odzyskania pomocy uznanej za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem i poinformowania o tym Komisji

Sentencja

- 1) Nie wykonując w wyznaczonym terminie decyzji Komisji 2005/239/WE z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie niektórych środków pomocy wprowadzonych przez Francję na rzecz prowadzących hodowle wodne i rybaków, poprzez odzyskanie od beneficjentów pomocy uznanej za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem w art. 2 i 3 tej decyzji, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 288 akapit czwarty TFUE i art. 4 tej decyzji.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 80 z 27.03.2010.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 października 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Oliver Brüstle przeciwko Greenpeace eV

(Sprawa C-34/10) (¹)

(Dyrektywa 98/44/WE — Artykuł 6 ust. 2 lit. c) — Ochrona prawna wynalazków biotechnologicznych — Pozyskiwanie komórek progenitorowych z ludzkich embrionalnych komórek macierzystych — Zdolność patentowa — Wyłączenie „wykorzystywania embrionów ludzkich do celów przemysłowych lub handlowych” — Pojęcia „embrionu ludzkiego” i „wykorzystywania do celów przemysłowych lub handlowych”)

(2011/C 362/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Oliver Brüstle

Strona pozwana: Greenpeace eV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 6 ust. 1 i ust. 2 lit. c) dyrektywy 98/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 1998 r. w sprawie ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych (Dz.U. L 213, s. 13) — Pozyskanie do celów badań naukowych komórek progenitorowych z ludzkich embrionalnych komórek macierzystych pobranych z blastocysty, która utraciła już zdolność, by rozwinąć się w jednostkę ludzką — Kwestia wyłączenia tej metody ze zdolności patentowej z powodu „wykorzystywania embrionów ludzkich do celów przemysłowych lub handlowych”? — Pojęcia „embrion ludzki” i „wykorzystywanie do celów przemysłowych lub handlowych”

Sentencja

1) Wykładni art. 6 ust. 2 lit. c) dyrektywy 98/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 1998 r. w sprawie ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych należy dokonywać w ten sposób, że:

— „embrionem ludzkim” jest każda ludzka komórka jajowa poczęwszy od stadium jej zapłodnienia, każda niezapłodniona ludzka komórka jajowa, w którą wszczepiono jądro komórkowe pochodzące z dojrzałej komórki ludzkiej oraz każda niezapłodniona ludzka komórka jajowa, która została pobudzona do podziału i dalszego rozwoju w drodze partenogenezy;

— do sądu krajowego należy ustalenie, w świetle rozwoju nauki, czy komórka macierzysta, która została pozyskana z embrionu ludzkiego w stadium blastocysty, stanowi „embrion ludzki” w rozumieniu art. 6 ust. 2 lit. c) dyrektywy 98/44.

2) Wyłączenie wykorzystywania embrionów ludzkich do celów przemysłowych lub handlowych, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. c) dyrektywy 98/44, ze zdolności patentowej dotyczy również wykorzystywania do celów badań naukowych, bowiem przedmiotem patentu może być jedynie wykorzystywanie do celów terapeutycznych lub diagnostycznych, które jest stosowane do embrionu ludzkiego i jest dla niego użyteczne.

3) Artykuł 6 ust. 2 lit. c) dyrektywy 98/44 wyłącza zdolność patentową wynalazku, gdy wiedza techniczna będąca przedmiotem wniosku patentowego wymaga uprzedniego zniszczenia embrionów ludzkich lub ich użycia jako materiału wyjściowego, bez względu na stadium, w którym do tego dochodzi, i nawet gdy opis zastrzeżonej wiedzy technicznej nie wspomina o wykorzystywaniu embrionów ludzkich.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 20 października 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — Danfoss A/S, Sauer-Danfoss ApS przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-94/10) (¹)

(Podatki pośrednie — Podatek akcyzowy od olejów mineralnych — Niezgodność z prawem Unii Europejskiej — Brak zwrotu akcyzy nabywcom wyrobów, na których przerzucono ciężar tego podatku)

(2011/C 362/08)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Danfoss A/S, Sauer-Danfoss ApS

Strona pozwana: Skatteministeriet

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Vestre Landsret — Wykładnia prawa Unii Europejskiej w dziedzinie zwrotu nienależnego świadczenia oraz zasad naprawienia szkody wyrządzonej jednostkom — Akcyza pobrana z naruszeniem zharmonizowanego systemu podatku akcyzowego ustanowionego na mocy dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, s. 1) oraz dyrektywy Rady 92/81/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych (Dz.U. L 316, s. 12) — Niezgodna z prawem akcyza zapłacona państwu przez producentów produktów naftowych, którzy sprzedawali oleje mineralne objęte akcyzą wliczając ją do ceny towaru — Brak zwrotu przez państwo akcyzy nabywcom olejów mineralnych z tego względu, iż to nie oni zapłacili ją państwu — Odmowa naprawienia szkody wyrządzonej nabywcom olejów mineralnych w związku z pobraniem akcyzy niezgodnej z prawem ze względu na brak bezpośredniej szkody oraz bezpośredniego związku przyczynowego między uchybieniem zobowiązaniom ciążącym na państwie a poniesioną szkodą

Sentencja

Zasady prawa Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że:

1) państwo członkowskie może nie uwzględnić wniosku o zwrot nienależnego podatku złożonego przez nabywcę, na którego przerzucono ciężar tego podatku, z tego powodu, że to nie ów nabywca zapłacił podatek organom skarbowym, pod warunkiem iż podmiot, który ostatecznie ponosi ciężar podatku, może na gruncie prawa krajowego wystąpić z powództwem cywilnoprawnym wobec podatnika o zwrot nienależnego świadczenia, a uzyskanie zwrotu nienależnego podatku od tego ostatniego nie jest praktycznie niemożliwe lub nadmiernie utrudnione;

2) państwo członkowskie może nie uwzględnić żądania odszkodowania wniesionego przez nabywcę, na którego podatnik przerzucił ciężar nienależnego podatku, ze względu na brak bezpośredniego związku przyczynowego między pobraniem podatku przez państwo a szkodą, jaką poniósł nabywca, pod warunkiem że nabywca może na podstawie prawa krajowego wnieść powództwo odszkodowawcze przeciwko owemu podatnikowi, a uzyskanie naprawienia przez niego szkody nie jest praktycznie niemożliwe lub nadmiernie utrudnione.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.